

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: **S. s.r.o.**, so sídlom P., IČO: X., zastúpený: *Advokátska kancelária Č. & D. s.r.o.*, so sídlom P., IČO: X., proti žalovanému: **Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky**, so sídlom Továrenská č. 7, 828 55 Bratislava 24, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 34/01/2009 zo dňa 19.05.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. **z r u š u j e** rozhodnutie žalovaného č. 34/01/2009 zo dňa 19.05.2009 o rozklade a **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný **je povinný** nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 249,57 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet Advokátskej kancelárie Č. & D. s.r.o.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa žalobou zo dňa 28.07.2009, doručenou najvyššiemu súdu dňa 29.07.2009 domáhal, aby najvyšší súd rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. a/, e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zrušil rozhodnutie predsedu Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky č. 34/01/2009 zo dňa 19.05.2009 ako aj rozhodnutie Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky, odboru správy frekvenčného spektra Bratislava č. 9910741003 zo dňa 19.01.2009 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca namietal, že v čase začatia konania dňa 23.07.2007 bola zverejnená na internetovej stránke úradu a teda účinná iba príloha k plánu využívania frekvenčného spektra pre úsek 11700 - 12500 MHz FP/FS-24 zo dňa 31.10.2006, v ktorej nie sú uvedené žiadne obmedzenia resp. obmedzenia, ktoré už úrad aplikoval pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu. Príloha FP/FS-24/rev.1, ktorou žalovaný argumentoval v odôvodnení rozhodnutia,

v čase podania žiadosti žalobcom nebola zverejnená a teda nemohla v tom čase nadobudnúť ani účinnosť, keďže na internetovej stránke úradu bola uverejnená až dňa 24.08.2007. Keďže uvedená príloha nebola nijakým verejným spôsobom sprístupnená až do 24.08.2007, žalobca sa nemal odkiaľ dozvedieť, že platnosť nadobudla nová príloha FP/FS-24/rev.1 a do svojej žiadosti o pridelenie frekvencií a o povolenie na prevádzkovanie rádiového zariadenia MMDS v pásme 11700 – 12500 MHz na kóte Stráž pre lokalitu Prešov uviedol správne a pravdivé údaje spĺňajúce všetky podmienky prílohy FP/FS-24. Príloha FP/FS-24/rev.1, podľa ktorej úrad pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu postupoval, už obsahuje aj obmedzenie týkajúce sa spôsobu pridelenia frekvencií, v zmysle ktorého v obciach s počtom obyvateľov nad 25 000 je možné prideliť maximálne 20 kanálov jednému podniku. I napriek skutočnosti, že citovaná príloha obsahuje ustanovenie v znení: „Povolenia MVDS vydané pred dňom zverejnenia tejto prílohy ostávajú v platnosti. Žiadosti podané pred týmto termínom budú vybavené v súlade s touto prílohou.“, podľa názoru žalobcu je takéto prechodné ustanovenie v rozpore so zásadou zákazu retroaktivity a právnej istoty účastníkov konania. Žalobca je názoru, že pre MVDS Stráž bolo možné v správnom konaní, ktoré začalo podaním žalobcu dňa 23.07.2007, prideliť 32 kanálov ako to požadoval vo svojej žiadosti a to okrem iného aj z dôvodu, že v prílohe k plánu FP/FS/24 zo dňa 31.10.2006, účinnej v čase podania žiadosti pri spôsobe pridelenia frekvencií úrad neobmedzil pridelenie maximálneho počtu kanálov jednému podniku. Žalobca ako ďalší argument uviedol, že ku dňu 18.12.2008 úrad neevidoval žiadosť iného podniku o pridelenie frekvencií a používanie rádiových zariadení v pásme 11700 – 12500 MHz na kóte Stráž – lokalita Prešov a tieto frekvencie neboli inému podniku ani právoplatne pridelené.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 04.09.2009 uviedol, že príloha k plánu využitia frekvenčného spektra č. FP/FS-24 bola zmenená prílohou k plánu využitia frekvenčného spektra č. FP/FS-24/rev.1, ktorá nadobudla platnosť dňa 19.07.2007 a účinnosť dňa 24.08.2007. Špecifické podmienky prílohy č. FP/FS-24/rev.1 obsahujú ustanovenie, že „Povolenia MVDS vydané pred dňom zverejnenia tejto prílohy ostávajú v platnosti. Žiadosti podané pred týmto termínom budú vybavené v súlade s touto prílohou“. Preto úrad neporušil zásadu zákazu retroaktivity právnej normy, čiže jej spätnej pôsobnosti. To by bolo v tomto konkrétnom prípade vtedy, ak by žalobca mal už rozhodnutím pridelené požadované frekvencie v počte kanálov 1-32 a následne zmenou prílohy plánu využitia frekvenčného spektra by mu boli frekvencie v počte nad 20 kanálov odobraté. Úrad je národným regulačným orgánom a zodpovedá okrem iného aj za účelné využitie frekvencií a za podporu efektívnej súťaže v oblasti elektronických komunikácií s akcentom na ochranu záujmov koncových užívateľov služieb. Novou právnou úpravou umožnil prideliť jednému podniku maximálne 20 kanálov v danom frekvenčnom pásme, neobmedzil práva k predmetným frekvenciám podľa § 32 ods. 5 zákona č. 610/2003 Z.z. tak ako tvrdí žalobca, ale práve naopak touto právnou úpravou umožnil zdieľať predmetné frekvenčné pásmo viacerým podnikom a tým ponúknuť koncovým užívateľom možnosť využiť konkurenciu v ponuke služieb. O obmedzenie práv podľa § 32 ods. 5 zákona č. 610/2003 Z.z. by išlo v tom prípade, ak by úrad v danom frekvenčnom pásme obmedzil počet vydaných individuálnych povolení na používanie frekvencií len napr. na jeden podnik. Úrad preto nemusel postupovať podľa § 10 zákona č. 610/2003 Z.z., t.j. nemusel viesť s podnikmi konzultácie o tomto zamýšľanom

opatrení. Pri určovaní špecifických podmienok vychádzal z potreby efektívneho využitia frekvenčného spektra s prihliadnutím na podporu súťaže. Je plne v kompetencii žalovaného, aby rozhodol o tom, či v prílohách k plánu využitia frekvenčného spektra ustanoví určité obmedzenia resp. podmienky pridelenia frekvencií. Tieto podmienky resp. obmedzenia nemôžu byť samoúčelné, ale musia prispieť k čo najúčelnejšiemu využitiu frekvenčného spektra, tak ako to členským štátom ukladá čl. 9 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2002/21/ES zo 07.03.2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica). Skutočnosť, že k 18.12.2008 úrad neevidoval žiadosť iného podniku o pridelenie frekvencií a používanie rádiových zariadení v pásme 11700 – 12500 MHz, nie je dôvodom na zmenu prílohy č. FP/FS - 24/rev.1 a na rozšírenie počtu kanálov pridelených žalobcovi. Žalovaný navrhoval, aby najvyšší súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 72 ods. 4 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu žalovaného a po vypočutí zástupcov účastníkov konania na pojednávaní dňa 09.11.2010 dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

Najvyšší súd z administratívneho spisu žalovaného zistil, že žalobca žiadosťou zo dňa 23.07.2007 žiadal o pridelenie frekvencií na prevádzkovanie rádiových zariadení v pásme 11,7 – 12,5 GHz a o povolenie na prevádzkovanie rádiových zariadení MVDS na kóte Stráž. Podaním zo dňa 06.07.2007 žiadal o pridelenie frekvencií 10 650 – 10 680 MHz pre spätný kanál MVDS Stráž.

Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky, odbor správy frekvenčného spektra rozhodnutím č. 9910741003, č.k. 3833/10/2008-2 zo dňa 19.01.2009 rozhodol o žiadosti žalobcu o pridelenie frekvencií na prevádzkovanie rádiových zariadení a poskytovanie elektronických komunikačných sietí a služieb tak, že podľa ust. § 12 ods. 1, § 30 ods. 1 písm. c/, § 32 ods. 1, 2 a 19 zákona č. 610/2003 Z.z. vydal žalobcovi povolenie na poskytovanie elektronickej komunikačnej služby retransmisie nezmenených TV programov pre MVDS Prešov, kóta Stráž a vo frekvenčnom pásme 11 717,89 – 12 101,49 MHz mu prideliť 20 kanálov po 19,18 Mhz do 31.12.2018. Žalovaný rozhodnutím o rozklade č. 34/01/2009 zo dňa 19.05.2009 podľa § 59 ods. 2 v spojení s § 61 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov rozklad žalobcu zamietol a rozhodnutie č. 3833/10/2008-2 zo dňa 19.01.2009 potvrdil.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. tento zákon upravuje podmienky na poskytovanie elektronických komunikačných sietí a elektronických komunikačných služieb, podmienky na používanie rádiových zariadení, štátnu reguláciu elektronických komunikácií (ďalej len „regulácia“), práva a povinnosti podnikov a užívateľov elektronických komunikačných sietí a elektronických komunikačných služieb, ochranu týchto sietí a služieb, efektívne využívanie frekvenčného spektra a čísel, oprávnenia a povinnosti k cudzím

nehnuteľnostiam, ochranu súkromia a údajov a pôsobnosť orgánov štátnej správy v elektronických komunikáciách.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 610/2003 Z.z. účelom zákona je vytvoriť podmienky na rozvoj konkurencie v oblasti elektronických komunikácií na území Slovenskej republiky a odstrániť prekážky brániace jej rozvoju, vytvoriť podmienky na zriaďovanie a rozvoj transeurópskych elektronických komunikačných sietí a prevádzkyschopnosť celoeurópskych služieb, dosiahnuť efektívnu hospodársku súťaž (ďalej len „súťaž“) pri poskytovaní elektronických komunikačných sietí a elektronických komunikačných služieb založenú na princípe technologickej neutrality a podporiť záujmy užívateľov elektronických komunikačných služieb.

Podľa § 6 ods. 4 zákona č. 610/2003 Z.z. úrad je povinný všetky činnosti vykonávať a svoje rozhodnutia vydávať v súlade s princípmi efektívnosti, objektívnosti, transparentnosti, nediskriminácie, primeranosti a odôvodnenosti. Úrad pri svojej činnosti môže využiť aj služby iných osôb. Svoje rozhodnutia, všeobecne záväzné právne predpisy a informácie, ktoré prispievajú k otvorenému a funkčne konkurenčnému trhu zverejňuje vo vestníku a informatívne na internete, pričom zabezpečuje ochranu údajov.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. poskytovať siete, služby alebo siete a služby možno len na základe všeobecného povolenia. Ak na poskytovanie siete, služby alebo siete a služby je potrebné udeliť individuálne právo na používanie čísel alebo frekvencií, úrad vydá podniku individuálne povolenie na používanie čísel podľa § 31 alebo individuálne povolenie na používanie frekvencií podľa § 32.

Podľa § 30 ods. 4 zákona č. 610/2003 Z.z. úrad na základe národnej tabuľky frekvenčného spektra vypracuje plán využívania frekvenčného spektra s prihliadnutím na potrebu európskej harmonizácie, stupeň technického rozvoja rádiových zariadení a na úroveň prevádzkovania sietí a služieb v konkrétnom frekvenčnom pásme. Plán využívania frekvenčného spektra úrad zverejňuje na internete.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. individuálne povolenie na používanie frekvencií (ďalej len „individuálne povolenie“) je rozhodnutie úradu o pridelení frekvencií a o povolení na prevádzkovanie rádiového zariadenia alebo rozhodnutie o pridelení frekvencií, alebo rozhodnutie o povolení na prevádzkovanie rádiového zariadenia.

Podľa § 32 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z.z. úrad vydáva individuálne povolenie podľa plánu využívania frekvenčného spektra. Úrad vydá individuálne povolenie najneskôr do šiestich týždňov odo dňa doručenia úplnej žiadosti, ak ide o frekvencie, ktoré sú k dispozícii podľa plánu využívania frekvenčného spektra. Úrad prideliť frekvencie podľa poradia, v akom boli žiadosti doručené, ak je žiadateľov o pridelenie tých istých frekvencií viac. Úrad je oprávnený lehotu na vydanie individuálneho povolenia predĺžiť najviac na osem mesiacov, ak je to nevyhnutné na zabezpečenie spravodlivých, primeraných, otvorených a transparentných postupov pre všetkých žiadateľov. Medzinárodné dohody o používaní

frekvencií nie sú týmto dotknuté.

Podľa § 72 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Podľa § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Žalobca žiadal o pridelenie frekvencií na prevádzkovanie rádiových zariadení v pásme 11,7 – 12,5 GHz a o povolenie na prevádzkovanie rádiových zariadení MVDS na kóte Stráž. V čase podania žiadosti bolo možné podľa prílohy k plánu využitia frekvenčného spektra č. FP/FS-24 prideliť k požadovaným frekvenciám 32 kanálov. Individuálnym povolením bolo rozhodnuté o povolení na prevádzkovanie rádiového zariadenia a o pridelení frekvencií tak, že žalobcovi bolo pridelených 20 kanálov. Keďže konanie bolo začaté na návrh žalobcu, správny orgán mal rozhodnúť o celom návrhu žalobcu a pokiaľ nechcel návrhu v celom rozsahu vyhovieť, bolo jeho povinnosťou vyjadriť to vo výroku rozhodnutia, pretože výrokom musí byť postihnutý celý predmet konania. Z výroku prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že ním bolo rozhodnuté len o 20 kanáloch, o zvyšných kanáloch, ktoré žalobca žiadal prideliť nebolo vydané negatívne rozhodnutie.

Chýbajúci výrok rozhodnutia správneho orgánu sám osebe spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť, preto najvyšší súd podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného č. 34/01/2009 zo dňa 19.05.2009 o rozklade a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, aby v rozhodnutí o rozklade uvedené pochybenie napravil. Najvyšší súd zrušil iba druhostupňové rozhodnutie o rozklade, aby žalobca mohol počas konania o rozklade využívať frekvencie pridelené individuálnym povolením.

Je potrebné, aby sa žalovaný v novom rozhodnutí vysporiadal s právnou otázkou, či príloha k plánu využitia frekvenčného spektra č. FP/FS-24/rev.1 a potom aj rozhodnutia vydané podľa tejto prílohy sú v súlade so zákonom č. 610/2003 Z.z., či sú v súlade s princípmi efektívnosti, primeranosti a odôvodnenosti (§ 12 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z.), či možno hovoriť o efektívnom využívaní frekvenčného spektra (§ 1 ods. 1 zákon č. 610/2003 Z.z.) v prípade obmedzenia počtu kanálov jednému podniku, ak nie je viac žiadateľov o pridelenie tých istých frekvencií a v konečnom dôsledku ostatné kanály zostávajú nevyužitú. Najvyšší súd taktiež poukazuje na § 32 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z.z., podľa ktorého úrad prideli frekvencie podľa poradia, v akom boli žiadosti doručené, ak je žiadateľov o pridelenie tých istých frekvencií viac, ktorý nestanovuje žiadne obmedzenia pre jednotlivých žiadateľov v prípade, ak je žiadateľov o pridelenie tých istých frekvencií viac, ale v takomto prípade sa postupuje podľa poradia, v akom boli žiadosti doručené.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak že žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech priznal právo na náhradu trov konania v sume 249,57 €, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 66 € a trov právneho zastúpenia vo výške 183,57 €.

Najvyšší súd priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby vo výške uplatnenej žalobcom:

1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) vo výške 45,51 € a režijný paušál 5,91 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), t.j. 51,42 € + 19% DPH = 61,19 €,
 2. podanie žaloby zo dňa 28.07.2009 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) vo výške 45,51 € a režijný paušál 5,91 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), t.j. 51,42 € + 19% DPH = 61,19 €,
 3. účasť na pojednávaní pred najvyšším súdom dňa 09.11.2010 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) vo výške 45,51 € a režijný paušál 5,91 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), t.j. 51,42 € + 19% DPH = 61,19 €,
- celkom 61,19 € + 61,19 € + 61,19 € = 183,57 €.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 09. novembra 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková